

ΑΡΙΘΜ. 38

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΕΠΤ. 10

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα καθ' Ἑξαμηνίαν.
" " Ἐξωτερικὸν Φραγ. 20 " κατ' ἔτος.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΠΤ. 15

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1875.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἀπὸ τινων ἐτῶν δύο πράγματα κατήντησαν δυσεύρετα καὶ υπεράκριθα πανταχοῦ, ὁ καπνὸς καὶ αἱ πριμαδόνας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον τὸ δυστύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι μεγάλον, καθόσον τῶν ὑμετέρων συμπατριωτῶν ὁ λάρυγξ δὲν εἶναι ἀπαιτητικός. Ἐν ἑλλείψει γενικῶς εὐχαριστεῖται καὶ μὲ χόρτον τοῦ Ἀγρινίου, πιστεύω δὲ καὶ μὲ ἄχυρον ἐν ἀνάγκῃ (προκειμένου περὶ καπνίσματος καὶ ἔχι περὶ φαγητοῦ δὲν θεωρῶ τὸ ἄχυρον ὡς προσβολὴν), τὰς πριμαδόνας ὅμως τὰς θέλετε ἀπόδνας, εἰδὲ μὴ μεταβάλλεσθε οἱ ἴδιοι εἰς κοσσοφούς. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ναυαγήσωσι ποτὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς Πάσται καὶ Μαλιθράν, οὐδὲ κἂν Πιεράγγελη συχνάκις, νομίζω ὅτι προσφέρω ἐκδούλευσιν εἰς τὸ εὐγενὲς κοινὸν καὶ τὴν γενναίαν φρουράν, ὑποδεικνύων τίνι τρόπῳ δύ-

νασθε νὰ συμβιβάζετε τὰς ἀπαιτήσεις τῶν αὐτίων σας πρὸς τὸ βῆρος τῶν νεοελληνικῶν βαλκαντιῶν καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰταλίας, πρὶν τὴν κατακτήσωσιν οἱ Ἰταλοὶ, ἦτο, ὡς γνωρίζετε, εὐσεβὴς καὶ φιλόχριστος τόπος· ὁ δὲ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐπεκράτει ἔχι μόνον εἰς τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν θεάτρων, ὅπου ἦτο αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον ν' ἀναβαίνωσι γυναῖκες, θεωρούμεναι ὡς ὄργανα τοῦ μισοκάλου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ φύσις δὲν παρέχει ἀρσενικοὺς δέξυφονους, οἱ εὐσεβεῖς Ῥωμαιοὶ κατέφυγον εἰς τὴν τέχνην, δι' ἧς κατόρθωσαν νὰ κατασκευάσωσιν τεχνητὰς πριμαδόνας πρὸς τέρψιν τῆς ἀκοῆς ἀνευ κινδύνου διὰ τὴν ψυχὴν.

Τὸν «Κάρολον Βρόσκην» τοῦ Scribe ἀνεγνώσατε βεβαίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐμάθετε πόσον πολῦτιμοι καὶ ἀκριβοὶ ἦσαν πρὶν οἱ τοιοῦτοι soprani assoluti. Μετὰ τὴν εἴσοδον ὅμως εἰς Ῥώμην τῶν στρατιωτῶν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ τὰ πράγματα ἤλλαξαν ἐξ ὀλοκλήρου. Αἱ γυναῖκες ἀνέβησαν πάλιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τὸ δὲ κοινὸν διαφθάρειν ἐκ τῆς ἀσεβοῦς φιλοσοφίας τοῦ αἰῶνος ἐπροτίμησε τὴν φύσιν μᾶλλον ἢ τὴν τέχνην, καὶ ἐκ τούτου οἱ ἄρρηνες δέξυφονοι, οἱ πρὶν τοσοῦτον περιζήτητοι, κατήντησαν μετ' ὀλίγον εὐθηνότεροι μετοχῆς τοῦ Λαυρίου. Ἀπίστευτον θέλει φανῆ ὑμῖν, ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι ἀληθέστατον ἔτι σήμερον ἀντὶ διακοσίων φράγκων κατὰ μῆνα δύναται τις εὐκόλως νὰ προμηθευθῇ ἐκ Ῥώμης πρώτης ποιότητος τεχνιτὴν Λουκίαν, Μεγάλην Δούκισσαν, Νόρμαν ἢ Τραβιάταν.

Πρὸς ἄρσιν πάσης ἐνστάσεως πρέπει νὰ προσθέσω, δι' ὅσους δὲν ἐταξείδευσαν ποτὲ εἰς Ῥώμην, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς τρομάξῃ ἡ ἰδέα τῶν γενεῶν. Τοιαῦτα ἔχι μόνον δὲν ἔχουσιν, οἱ τεχνητοὶ soprani ἀλλὰ καὶ οἱ πόδες αὐτῶν εἶναι

μικροί, τὰ στήθη μεγάλα, ἡ μέση λεπτή καὶ ἡ διακρίσις μεταξὺ φυσικῆς καὶ τεχνητῆς δξυφώνου τοσοῦτον δύσκολος ὑπὸ γυναικείον ἔνδυμα, ὥστε εἰς τὰ ἐρμαφροδίτα ταῦτα ἔντα προσεφέροντο πολλάκις ὑπὸ ξένων, κατὰ λάθος ἐνοεῖται, καρδίαι, ἀνθοδέσμαι καὶ πάγια ὀθωμανικά.

Ἄντὶ λοιπὸν νὰ τηλεγραφήτε εἰς Μασσαλίαν νὰ στείλωσιν δι' ἀδρᾶς δαπάνης δευτερεύουσάν τινα ἢ τριτεύουσάν πρωτοψάλτριαν, ἀσυγκρίτως προτιμώτερον νομίζω νὰ ὤφελθητε τῆς εὐκαιρίας, φέροντες εὐθηνὰ ἐκ Ῥώμης δξύφωνον πρώτης ποιότητος.

Πρόθυμος δούλος σας
ΓΙΩΡΓΑΜΟΣ ΓΟΥΚΙΑΡΑΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ συγκρίνων τὴν σημερινὴν ἡμῶν κατάστασιν πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν πρὸ ἐξαμηνίας, ὅτε ἐκυβέρνησα ὁ Βούλγαρος, προήδρευεν ὁ Κασιμάτης, ἠγόρευεν ὁ Δουζίνας καὶ ἔτριξε πᾶς Ἕλληνα τοὺς ὀδόντας ἐκ τῆς ἀπελπισίας, ἔχει εὐλόγους ἀφορμὰς νὰ τρίψῃ τὰς χεῖράς του μετὰ χαρᾶς.

Τοιαύτην ὁμως διαδήλωσιν, ἔστω καὶ δικαίαν, δὲν συγχωρεῖ εἰς τὸν «Ἀσμοδαῖον» τὸ μῆκος τῶν ὀνύχων του, οἵτινες, ἂν ἔτριβε τὰς χεῖρας, ἤθελον σχίσει τὰς σάρκας του. Ἐκαστον ἐπάγγελμα, καὶ αὐτὸ τοῦ δαίμονος, ἔχει καὶ τὰ κακὰ του.

Χωρὶς λοιπὸν νὰ τρίψῃ τὰς χεῖρας, ῥίπτει περίεργον βλέμμα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ βλέπει τελουμένην κοινοβουλευτικὴν πανήγυριν, καθ' ἣν οἱ ἐναγκαλισμοὶ, αἱ ἀμοιβαῖαι φιλοφρονήσεις καὶ αἱ διαβεβαιώσεις ἀρρήκτου φιλίας πληροῦσιν εὐφημιῶν τὸ βουλευτήριον καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων πᾶσαν καρδίαν· σποραδικὰ δέ τινα γενειοτραβίγματα τόσον πενιχρὰν παρέχουσιν τράπεζαν εἰς τὴν ἀσμοδαϊκὴν αὐτοῦ πείναν, ὥστε προτιμᾷ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἐντελεῖ ἀσιτιάν.

Ἀπὸ τοῦ φιλονόμου Τρικουπῆ μεταπίπτων εἰς τὴν φιλονομοῦσαν ἀντιπολίτευσιν, πάσχει τὸ τοῦ ναυαγοῦ τοῦ ῥιπτομένου ἀπὸ Χαρύβιδος εἰς Σκύλλαν. Οἱ σατυρικοὶ δημοσιογράφοι ὁμοιάζουσι τοὺς ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ὑποτιμητὰς τῶν χρεωγράφων, δι' ἀμφοτέρους τῆς πατρίδος ἡ τᾶξίς καὶ ἡ ἡσυχία σημαίνει καταστροφὴν καὶ χρεωκοπίαν.

Ἐν τούτοις ὁ «Ἀσμοδαῖος» δὲν ἀπελπίζεται· τὰς δὲ προσδοκίας καλλιτέρου μέλλοντος στηρίζει πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ ἐξῆς φυσιολογικοῦ ἀξιώματος «ὅτι ὁ ἀνθρώπινος» στόμαχος ἔχει ἀπαραίτητον ἀνάγκην γεμίματος ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἡμερονυκτίου».

Κατὰ τῆς ἀνάγκης ταύτης οὔτε πατριωτισμὸς οὔτε ἀυταπάρνησις δύνανται νὰ ἰσχύσωσι πέραν τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων. Ἀπόδειξις ἔστω ὁ φιλοστοργώτατος τῶν πατέρων, ὁ κόμης Οὐγολίνος, ὁ φαγὼν τὰ τέκνα του ἐν τῇ

φουλκῇ. Μετὰ τοιοῦτον παράδειγμα δύσκολον καθίσταται νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν πεινῶντες δὲν θέλουσι φάγει τὰς συμμαχικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις, ἐν ἐλλείψει ἄλλης τροφῆς.

Ταῦτα μαντεύοντες οὐδόλως ἐννοοῦμεν ὅτι ἀδύνατον εἶναι εἰς τοὺς τρεῖς ἀρχηγούς νὰ μείνωσι καὶ ἐπ' ἀπειρον ἠνωμένοι, ἀλλ' ὑπ' ὅψιν ἔχομεν τοὺς ὀπαδοὺς αὐτῶν. Οἱ τρεῖς σύμμαχοι ὁμοιάζουσι στρατηγούς ἐνώσαντας εἰς ἓνα τοὺς τρεῖς αὐτῶν στρατοὺς, ἄρτους ὁμως μὲν ἔχοντας ἱκανοὺς νὰ διαθρέψωσι τὸν ἓνα.

Ἄφοῦ τοὺς ἄρτους τούτους μοιράσωσι κατὰ κληρὸν ἢ κατ' ἀμοιβαίαν συγκατάθεσιν εἰς τὸ εὐνοηθὲν τριτημόριον, τὰ δύο ἄλλα τρίτα, τὰ οὐδὲ ψιχίον λαβόντα, δύσκολον φαίνεται ἡμῖν νὰ στερῶσιν ἐκουσίως ν' ἀποθάνωσιν ἐξ ἀσιτίας ὑπὸ τὴν συμμαχικὴν σημαίαν.

Ἡ ἀστρονομία διδάσκει ἡμᾶς ὅτι ὁσάκις ἡλιὸς τις τῶν οὐρανῶν παύσει παρέχων εἰς τοὺς πλανήτας του ἐπαρκῆ ὀσιν θερμότητος καὶ φωτὸς, οὗτοι ἐγκαταλείπουσι τὸν ἄδωρον ἀστέρα καὶ τρέχουσιν εἰς ἀναζήτησιν θερμότερου ἡλίου.

Τοιοῦτόν τι ἀφεύκτως θέλει συμβῆ καὶ εἰς τοὺς τρεῖς συμμαχοὺς, ἂν μείνωσιν ἠνωμένοι. Οἱ ὀπαδοὶ αὐτῶν οἱ μὴ δεχόμενοι ἐπαρκεῖς ἀκτῖνας, θέλουσιν ἀναζητήσῃ ἄλλους ἠγέτας, ἵνα ἀγωνισθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας αὐτῶν τὸν μέγαν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα. Οἱ κομματάρχαι δύνανται κατὰ βούλησιν νὰ χωρίζωνται ἢ νὰ ἐνοῦνται, νὰ δάκνωνται ἢ νὰ φιλῶνται. Ὅτι δῆποτε ὁμως καὶ ἂν πράξωσι, κόμματα πραγματικὰ θέλουσιν ὑπάρχει πάντοτε τόσα, ὅσα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων ἄρτων διαιρούμενος διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων στομάτων. Ἄν χίλιοι εἶναι οἱ ἄρτοι καὶ τρισχίλιοι οἱ ἀρτοφάγοι, τρία ἔσονται τὰ κόμματα, ἂν τετράκις χίλιοι, τέσσαρα, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἐφ' ὅσον αὐξάνουσι τὰ στόματα χωρὶς νὰ πληθύνωνται οἱ ἄρτοι.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀληθὲς πολιτικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἵνα λυθῆ ἀπαιτεῖ ἢ ἄλλον Ἰησοῦν, ἱκανὸν ν' ἀνανεώσῃ τὸ θαῦμα τοῦ πολυπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων, ἢ χαλκέντερον καὶ σιδηρόχειρον ἄνδρα στέργοντα καὶ δυνάμενον νὰ κταδικάσῃ εἰς θάνατον ἢ ἐργασίαν τετρακισμυρίους κηφῆνας.

Θ.

Σ Κ Ν Ι Η Ε Σ

Οἷά δὴ ποτε καὶ ἂν ἦναι τὰ ἐλαττώματα τοῦ πολιτικοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλλήνων, πρέπει ἐν τούτοις νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπέναντι τῶν ξένων δεικνύει πάντοτε ἀυταπάρνησιν καὶ πατριωτισμὸν. Οὕτω τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἀνεβλήθη ἢ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου καὶ ἡ ἐντεῦθεν μεταβολὴ προσώπων, ἐπίτηδες ἵνα ἐπιδειχθῆ εἰς τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας ὅτι ἡ Ἑλλάς κέκτηται πρωθυπουργὸν ἀγγλομαθῆ καὶ ὠραῖον ἀστυνόμον.

* * *